

men jeg billiger fuldt ud, at man her prøver sig lidt frem for at finde den bedst mulige Form.

Med Hensyn til § 1 har den højtærede Minister nævnt, at man derigennem vil give Adgang til at lempe Vilkaarene for Medlemmer af Fondsbørsen i Provinsbyerne, saaledes at der gives Adgang til rundt omkring i Provinsen at faa afholdt Forretninger af forskellig Art. Det er ikke Hensigten derigennem at give Plads for Børsspekulationer ude omkring i Provinsen, men at give Plads for den almindelige Omsætning omkring i de større Byer i Lighed med det, der har fundet Sted i adskillige Aar i Aarhus. Med Hensyn til § 2 har der i det andet høje Ting været forskellige Betæneligheder overfor at stryge Afgiften paa 2 500 Kr. Jeg mener imidlertid, at som Forholdene har ændret sig paa Børsen, kan der være Grund til at mene, at det paa det nuværende Tidspunkt er fuldt forsvarligt at stryge denne Afgift, idet der jo er andre store Udgifter forbundet med Børsens Afholdelse, Udgifter, der falder i høj Grad paa Børsens Medlemmer.

§ 3 omhandler Fondsbørsens Medlemmers Ansvarlighed og fastsætter nærmere Regler for Omsætningen. Jeg ved, at der i det andet høje Ting har været fremsat en Del Betæneligheder overfor denne Paragraf. Navnlig har der været stor Modvillie mod den Egenspekulation fra Børsmedlemmernes Side, der ikke fuldstændig er udelukket. Jeg er enig i, at man paa det Omraade bør søge at skabe den størst mulige Tryghed for at hindre Misbrug ved egen Spekulation fra Fondsbørsens Medlemmers Side; men jeg er ogsaa ganske enig med den højtærede Handelsminister i, at dette Spørgsmaal rettest bør vente til Lovens endelige Revision i 1925. Derfor billiger jeg ogsaa paa dette Omraade Lovforslaget, saaledes som det er affattet.

Jeg vil med Hensyn til § 4 udtale min Paaskønnelse af, at man i Landstinget er naaet til Fastsættelsen af en Maksimalprovision af 1 Promille for Obligationer. Jeg finder dette meget heldigt, og ligeledes finder jeg det for Aktiernes Vedkommende, paa Grund af de stærkt skiftende Forhold, meget heldigt, at det overlades til Ministeren sammen med Fondsbørsens Bestyrelse at fastsætte Provisionen. Jeg er ogsaa glad ved, at man i det andet høje Ting er gaaet bort fra den Afgift, som var indsat i det oprindelige Lovforslag med Hensyn til Afgiften af de Papirer, der er i Omløb; det vil nemlig virke noget vilkaarligt, om man fastsætter en saadan Omsætningsafgift.

Hovedpunktet i dette Lovforslag er dog Ændringen til den nuværende Lovs § 9. Det er det vigtigste, og jeg vil haabe, at Ministeren vil finde en saadan Form, at det skaber en Tryghed mere end tidligere med Hensyn til de Tidsforretninger, der sker paa Børsen. Det er givet, at der navnlig i Krigsaarene er adskillige, der paa det Omraade er kommet op at køre og sluppet uheldigt af Sted med Spekulationen; men jeg haaber, at man ved at prøve sig frem kan finde en saadan Form, at man efterhaanden kan hindre Misbrug og give Plads for den gode Omsætning i Forretningerne paa Børsen.

§ 7 tilsigter Beparelser i Retning af Ordningen af Fondsbørsen, idet der gives den højtærede Minister Ret til at udnævne Børskommisæreren som Formand. Jeg billiger enhver Bestræbelse, der tager Sigte paa Sparsommelighed, og saaledes ogsaa denne Bestemmelse.

Det er de faa Bemærkninger, jeg har fundet Anledning til med Hensyn til det foreliggende Lovforslag, som jeg paa mit Partis Vegne anbefaler til hurtig og velvillig Behandling. Jeg mener, at det Omraade, vi her er inde paa, er et Omraade, som Lovgivningsmagten maa have sin Opmærksomhed henvendt paa, og hvor dets stadige Opgave maa være at sikre, at den store Omsætning paa Børsen finder Sted paa den bedst mulige Maade, saaledes at man med Tryghed kan foretage de Handler, der nu en Gang er nødvendige, og at man søger at sikre den Omsætning, der sker i saa stor en Udstrækning, som det nu er muligt, hvor det drejer sig om den Slags Handler som her.

Hans Nielsen: Det vil ikke være vanskeligt paa Grundlag af det foreliggende Lovforslag at holde en lang og ophidsende Tale for det høje Ting, men jeg skal ikke udsætte de Herrer for slige Sindsbevægelser i denne Varme. Det vilde ogsaa være en ganske barbarisk Maade at straffe de vistnok 8 Medlemmer paa, der er til Stede, fordi de er kommet, medens de 142—43, der er borte, vil føle det som en Lettelse at have været borte. Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger til Lovforslaget; jeg gaar ud fra, at Tingets Medlemmer har læst Landstingstidenden og deraf vil kende de Udtalelser, der er fremkommet vedrørende dette Forslag i det andet Ting, og jeg kan i eet og alt slutte sig til de Udtalelser, der er fremsat af det Landstingsmedlem, der var vort Partis Ordfører. Men da jeg ønsker, at dette Lovforslag maa blive henvist til